

Cullera de plata per a l'obstetrícia

Xavier Bonfill

Director

Mig en broma mig de veritat fa molts anys li varen demanar a Archie Cochrane que assenyalés l'especialitat mèdica que al seu parer tenia una pràctica clínica menys científica i que li atorgués una simbòlica cullera de fusta en contraposició a la cullera de plata que a Anglaterra es fa servir per distingir l'excel·lència professional. Cochrane va escollir l'obstetrícia perquè en aquell moment (anys setanta del segle passat) considerava que moltes de les seves pràctiques eren qüestionables. Sortosament, moltes coses han canviat des de llavors gràcies a un esforç sostingut, vigorós i autocrític, per part d'obstetres, llevadores i altres professionals per revisar els fonaments de les seves actuacions i adaptar-les a l'evidència científica i a les pròpies demandes i necessitats de les dones i de la societat en general. Fins al punt que avui l'obstetrícia és capdavantera, en molts aspectes, del tipus de Medicina que necessitem avui. De fet, poc abans de morir, Archie Cochrane encara va tenir temps de publicar que retirava la cullera de fusta a l'obstetrícia, impressionat com estava de les iniciatives sorgides arran de la seva provocativa distinció. Una bona mostra d'aquesta evolució la tenim al **Vidre i mirall** d'aquest número, on hi trobem unes reflexions i unes experiències locals altament reveladores, ben mereixedores d'una cullera de plata!

A **Roda...**, en el seu nou article¹, Andreu Segura fa unes reflexions molt matisades i fonamentades sobre la presa de decisions polítiques adoptades per fer front a la pandèmia de covid-19 i la seva relació amb els drets fonamentals de les persones. Val la pena repensar retrospectivament el que es va fer, superades les urgències i de vegades precipitacions del moment, per tal d'enfortir el necessari pensament crític i preparar-nos millor per als nous i futurs reptes.

També a **Roda...** podem consultar els resultats de la interessant enquesta sobre seguretat transfusional entre

els diferents centres de Catalunya i, alhora, una acurada revisió del paper de la fisioteràpia per tractar els pacients amb ictus.

A **Proves i evidències** des de l'AQuAS ens reporten una anàlisi de les desigualtats socio sanitàries en la salut dels infants, corroborant la seva existència i objectivant la necessitat de reduir-les donades les futures conseqüències que tindran no només a escala assistencial sinó també social.

A **Sense amnèsia** recordem el proper cinquantè aniversari del Manifest de Prada, important fita per reclamar la plena idoneïtat del català com a llengua d'expressió científica. A més de reproduir el manifest, els autors reflexionen sobre els reptes encara presents afegits als de recent aparició per assolir els objectius que van inspirar aquell document. Igualment, en aquesta secció Josep-E. Baños i Elena Guardiola ens recorden la figura d'un dels pioners de l'Anestesiologia, el Dr. José Miguel i Martínez i la seva creació de l'inhalador OMO.

A **Clàssics...**, gràcies a la traducció de Joan M. V. Pons i Gaietà Permanyer, tenim la possibilitat de llegir en la nostra llengua un dels articles amb més impacte a les darreres dècades com és el de John Ioannidis publicat a PLoS Med el 2005 i en el qual ve a explicar per què la major part dels resultats de la recerca mèdica que es publiquen són falsos. Finalment, Miquel Bruguera ens explica per què Sant Valentí, a més del patró dels enamorats, ho és també dels malalts epilèptics.

REFERÈNCIA BIBLIOGRÀFICA

1. Segura A. Desvetllar la ignorància, assumir la incertesa i tractar de gestionar-la adequadament. *Annals de Medicina*. 2022;105(2):69-72.

Correspondència: Dr. Xavier Bonfill
 Servei d'Epidemiologia Clínica i Salut Pública
 Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
 C/ Sant Antoni M. Claret, 167
 08025 Barcelona
 Tel. 935 537 810
 Adreça electrònica: xbonfill@santpau.cat